

உயிர் காக்கப் பயிர் காப்போம்

எல்லோரும் வாழ்வோம் எனும் தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. நெ.நு.சுந்தரவேலு அவர்களால் எழுதப்பட்டது. மனிதனுடைய வாழ்க்கை செம்மை பெறுவதற்கு பயிர் செய்யப்படுவது மட்டுமன்றி, அப்பயிரினைக் காப்பதும் அவசியமாகும். அத்தோடு உழவுத் தொழிலின் அவசியம் பற்றி தெளிவுபடுத்தி, அதனுடாக வரும் தனியாருடைய தன்னிறைவு நாட்டின் தன்னிறைவுக்கு வழிவகுக்கும் என்கின்றார்.

என்னருமைத் தம்பி, தங்காய்!

‘உடலுழைப்பு இழிந்தது’ என்னும் தவறான கருத்தைத் தள்ளி விட்டீர்களா? மகிழ்ச்சி. உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்ய முடிவு செய்து விட்டீர்களா? பாராட்டுகிறேன்; வரவேற்கிறேன்; பின்பற்றுகிறேன்.

ஆக்குந் தொழில் பலவும் மேற்கொள்வோம் வாரீர். தேவைப் பொருள் பலவும் செய்து குவிப்போம்.

தேவைகள் பலப்பல. அவற்றிலே அடிப்படைத் தேவை எது? உணவே அடிப்படைத் தேவை. உணவின்றி வாழ்ந்த உயிருண்டோ? இல்லை. ஆதி மனிதன் - மர உரியை அணிந்தவனுக்கும் முந்திய மனிதன் - தழைகளைக் கோர்த்து உடுத்திக் கொள்வதற்கு முன், எதற்காகப் படாத பாடு பட்டான்? உடைக்கா? உறையுளுக்கா? இல்லை, இல்லை, பின் எதற்கு? உணவிற்கு! உயிர் வாழவைக்கும் உணவிற்கு அவன் பட்டபாடு கொஞ்சமா? இயற்கையாகக் கிடைக்கும் காய்கறிகளைப் பறித்து உண்டான். கிழங்குகளைத் தோண்டி உண்டான். உணவுத் தேவையைச் சமாளித்த பிறகே, ஆதி மக்கள் இனம், உடையைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கிற்று.

சரி. அதிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ளும் பாடம் என்ன? உணவுத் தேவையே முதல் தேவை. அதை முதலில் கவனிப்போம். அதில் தன்னிறைவு பெறுவோம் வாரீர்!

‘எப்படி முடியும்’ எத்தனை ஆண்டுகளாக உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது? இந்த ஐயம் எழுந்து குழப்புகிறதா தம்பீ! பொறு மனமே, பொறு. மனமே பொறு. ஐயம் தெளிவோம். யாரிடம் கேட்டு? என்னிடம் கேட்டா? அல்ல. நிபுணர்களைக் கேட்டா? அல்ல. பின் யாரைக் கேட்டுத் தெளிவோம்?

அறிவுக் கடலிடம் செல்வோம். மன்பதைக்கும் மறைதந்த சான்றோரிடம் செல்வோம். பொய்யா மொழியாரிடம் செல்வோம். திருவள்ளுவரிடம் செல்வோம். இதோ தெளிவுரை. காலத்தாற் கறைபடாத அறிவுரை, வையகம் முழுவதற்கும் பொருந்தும் வாய்மை. கேளீர் உடன் பிறந்தாரே!

**இலம் என்று அசை இருப்பாரைக் காணின்
நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்**

ஆறுதல் உரையல்ல இது. வெறும் ஊக்க உரை அல்ல இது. மயக்க உரையல்ல இது. மெய்யுரை இது. எக்காலும் மெய்யுரை இது. இதை ஏற்போம் வாரீர். இதைப் பின்பற்றுவோம் வாரீர்.

‘இல்லையே! உணவில்லையே’ என்று ஏங்குகிறது மக்கள் இனம். அந்த ஏக்கத்திலே சோர்ந்து கிடக்கிறது மக்கள் இனம். இதைக் காண்கிறாள்

நல்லாள்; எந்த நல்லாள்? நிலமென்னும் நல்லாள். அவள் தாயினும் தையயுடைய நல்லாள் அன்றோ?

அத்தையினாலன்றோ, அகழ்வாரையும் பொறுத்துத் தாங்கி நிற்கிறாள். அந்நல்லாள் நம் ஏக்கத்தைக் கண்டு ஏங்குவாளா? அலறி அழுவாளா? துடித்துத் துவளுவாளா? அவள் ஏன் துவளவேண்டும்? அவளுக்குத் தெரியுமே நம் அறியாமை. எத்தனை, எத்தனை வேண்டுமானாலும் விளைவித்துத்தர நிலத்தாய் உள்ளாள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. அவளுக்குத் தெரியும். பாலை என்று மலைக்கிறோம் நாம். சோலையாகக் காத்திருக்கும் நிலம் அது என்பதை அவள் அறிவாள். எனவே, ஏங்காது, அழாது, துடிக்காது நம்மைக் கண்டு நகைக்கிறாள். வாயுரையிலும் சிறந்த குறிப்புரையால் உணர்த்துகிறாள். எதை உணர்த்துகிறாள்? 'உணவு விளையும்; வேண்டிய மட்டும் விளையும்; நெடுங்காலம் விளையும்; இதை முடித்துத் தரவல்லவா நான் காத்திருக்கிறேன். உன் சிறுமையையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். முடங்கிக் கிடக்காதே எழுந்திரு. சோம்பலை உதறித் தள்ளு என்னிடத்தில் உள்ள அனைத்தும் எனக்கே அல்ல, உங்கள் அனைவருக்கும்' என்று உலகப் பொதுமொழியாம் குறிமொழியால், நகைமொழியால் வழிகாட்டுகிறாள் நிலத்தாய்.

அவ்வழியை உணர்ந்தீர்களா? நல்லது; பின்பற்றுவோம் வாரீர், உடன் பிறந்தாரே. பயிர் செய்வோம். பகுதிநேரப் பணியாகவேனும் பயிர் செய்வோம். ஆண்டு முழுவதும் செய்யக்கூடுமானால் நன்று. இல்லையேல் என்றுமே சும்மா இருக்கலாமா?

ஆகாது; ஆகாது தம்பி. மழைப் பருவத்திலாவது பயிர் செய்வோம். கரும்பும் செந்நெல்லும் பயிரிடுவது மட்டுமே பயிர் என்று நினைக்காதீர். வாழையும் தென்னையும் பயிரிட முடிந்தால்தான், பயிர் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று எண்ணாதீர். இரண்டொரு திங்கள் மட்டுமே பயிரிடக்கூடிய காய்கறித் தோட்ட வேலையும் செய்யவேண்டிய வேலையே.

நாட்டின் உணவுத் தன்னிறைவிற்கு உதவும் கீரைப் பாத்தியும் உயிரைக் காக்கும் இதை உணர்வோம். சின்னஞ்சிறு நிலம் இருப்பின்,

அதிலும் பயிரிடுவோம். விளையக்கூடிய ஏதாவதொரு உண்பண்டத்தை விளைப்போம். நீர்வளமுடைய திங்கள்களிலாவது பயிரிடுவோம்.

நாற்பது ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் நம் சிற்றூர்கள் இருந்த நிலை தெரியுமா? இளைஞர்களாகிய உங்களுக்குத் தெரியாதது வியப்பல்ல. எனவே என் பட்டறிவை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

அன்று எல்லாச் சிற்றூர்களிலும், எல்லாப் புறக்கடைகளிலும், பச்சைக் கொடிகள் படர்ந்திருக்கும், பூத்துக் காய்த்திருக்கும். கொடிகள் மட்டுமா? இல்லை. செடிகளும் பசுமையாக வளர்ந்திருக்கும்; பூத்திருக்கும்; காய்த்திருக்கும். இப்பசுமை நிலை இங்கும் அங்கும் மட்டுமா? இல்லை, இல்லை எல்லா வீடுகளிலும் இதே நிலை. எல்லாக் குடிசைகளையடுத்தும் இதே நிலை. பெருநிலக்கிழார் பெரிய சாமியின் வீட்டுப் புறக்கடையில், காய்கறித் தோட்டம் செழித்திருக்கும். வாய்க்கால்கரை வரதனின் குடிசையின் பின்னால் சின்னஞ்சிறு குழியிலே முளைத்து, அவர் குடிசை மேலேறிப் படர்ந்து, பூத்துக் காய்க்கும் பூசணிக் கொடி செழித்திருக்கும். இடைநிலையிலே உள்ளவர்கள் வீடுதோறும் இப்படியே. பச்சைக் காய்கறிகள், சொந்தக் காய்கறிகள், கீரை வகைகள். எனவே உள்ளூர் காய்கறித் தேவைகள் அனைத்தையும், உள்ளூரிலேயே பெற்று வந்தார்கள் அக்காலச் சிற்றூர் மக்கள். பச்சையாக உண்டு உரம் பெற்று வந்தார்கள். இத்தன்னிறைவே, சிற்றூர் தன்னிறைவே, காய்கறித் தன்னிறைவே நம் முன்னோர்களை வறுமைக் கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்றியது.

இன்றைய சிற்றூர்களின் நிலை என்ன? எத்தனைச் சிற்றூர்களில், வீட்டிற்கு வீடு காய்கறித் தோட்டம் உண்டு? எத்தனைச் சிற்றூர்களில், குடிசைக்குக் குடிசை படரும் பச்சைக் கொடிகளைக் காணமுடியும்? பல ஊர்களில், பல வீட்டுப் புறக்கடைகளெல்லாம் கரம்பாக (தரிசு நிலம்) அல்லவா காட்சியளிக்கின்றன? குடிசைகள் நிலையாவது தாங்கும் நிலையில் உள்ளதா? குடிசைகள் மீதும் படரும் கொடிகளுக்குப் பதில் பறக்கும் கொடிகளன்றே நம்மை ஈர்க்கின்றன? கவனம் எல்லாம் கொடிகளைப் பறக்க விடுவதிலேயே திருப்பிவிடலாமா? படரும் கொடிகளை மறந்து, பறக்கும் கொடிகளையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தால், நாமும் ஆலாய்ப் பறக்கத்தானே வேண்டும்? தொடர வேண்டாம், கவனமாற்றம்.

திருப்புங்கள் உங்கள் சிந்தனையை. மாற்றுங்கள் உங்கள் முயற்சியை. எண்ணுங்கள் பண்டைச் சிற்றூர்களை. பின்பற்றுங்கள் அக்கால மக்களை. வீட்டிலும் விடுதியிலும் பயிரிடுங்கள். கிடைத்த இடமெல்லாம் கிளறி விதையுங்கள். தேர்ந்தெடுத்து விதையுங்கள் பருவத்துக்கேற்ற பயிரை வளருங்கள். காத்து வளருங்கள். பயிரிட்டு உண்ணுங்கள். முடிந்த சிறு அளவாவது உங்கள் உணவுப் பொருளை உங்கள் உழைப்பாலே பயிரிட்டு வாழுங்கள். தன்னிறைவுக்குத் துணைசெய்யுங்கள்.

அரும்பதங்கள்

இழிந்தது - தாழ்ந்தது

வந்தனை - வணக்கம்

மரவுரி - மரப்பட்டையால் செய்த ஆடை, முனிவர் உடுக்கும்

மரப்பட்டை ஆடை வகை

சான்றோர் - அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தோர்.

பொய்யாமொழியார் - திருவள்ளுவர் (என்றும் தவறாத சொல் உரைப்பவர், உண்மையுரைப்பவர்).

கிரகித்தல் பயிற்சி

1. ஆதிகால மக்களினம் முதலில் எதனைச் சிந்திக்கத் தொடங்கியது?
2. “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்பதன் பொருள் யாது?
3. “தாயினும் தையுடைய நல்லாள்” யார்? அவள் எத்தகைய குணத்தவள்?
4. நிலத்தாய் எமக்கு என்ன கூறி வழிகாட்டுகின்றாள்?
5. பச்சையாக உண்டு உரம் பெற்று வந்தார்கள் என்பதன்மூலம் கட்டுரையாசிரியர் கூறவந்த விடயம் யாது?
6. நாம் கொண்ட ஐயத்தைத் தீர்க்க யாரிடம் செல்வோம் எனக் கட்டுரையாசிரியர் தெரிவிக்கின்றார்.

7. “நிலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்” எனும் குறளின் பொருளை எழுதுக.
8. கீழே கொடுக்கப்பட்ட சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுக.
அ. ஐயம் ஆ. ஈர்த்தல் இ. அகழ்பவர் ஈ. உறையுள் உ. திங்கள்
9. நிறுத்தக் குறிகள் இட்டு எழுதுக.
கொடிகள் மட்டுமா இல்லை செடிகளும் பசுமையாக வளர்ந்திருக்கும்
பூத்திருக்கும் காய்த்திருக்கும் இப்பசுமை நிலை இங்கும் அங்கும்
மட்டுமா
10. கீழே கொடுக்கப்பட்ட தொடர்களைக் கையாண்டு வாக்கியம் எழுதுக.
அ) சின்னஞ்சிறு நிலம்
ஆ) உடலுழைப்பு
இ) ஆக்குந் தொழில்
ஈ) முறைதந்த சான்றோர்
உ) அறிவுக்கடல்
ஊ) தன்னிறைவு
எ) பச்சைக் காய்கறிகள்
ஏ) பருவத்துக்கேற்ற பயிர் செய்தல்
ஐ) இரண்டொரு திங்கள்
ஓ) வறுமைக் கொடுமை

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

இதுபோன்ற கட்டுரைகளைத் தேடி வாசித்து 100 சொற்களில் கட்டுரை ஆக்குக.